

## NAŠ DALJNI BLIŽNI SVET



**Tadeusz Różewicz**

Spominjam se некоč  
so liriki pisali *liriko*  
lahko še mnogo mnogo let  
pišemo pesmi  
lahko pa tudi  
delamo druge stvari

### MOJA POEZIJA

Ničesar ne tolmači  
ničesar ne pojasnjuje  
ničesar ne izreka  
ne obsega celote  
ne izpolnjuje upanja

ne ustvarja novih pravil igre  
ne hodi na zabave  
ima zarisan krog  
ki ga mora zapolniti

če ni ne ezoterična  
če ni niti izvirna  
če tudi ne preseneča  
potem pač mora biti tako

uboga lastno nujnost  
z lastno možnostjo  
in omejenostjo  
izgublja sama s seboj

ne nadomešča druge  
 druga je zamenjati ne more  
 vsem na stežaj odprta  
 in brez skrivnosti

ima veliko nalog  
 ki jih nikoli ne obvlada

LUNA SIJE Luna sije  
 ulica prazna  
 luna sije  
 človek beži

luna sije  
 človek se zgrudi  
 človek ugasne  
 luna sije

luna sije  
 ulica prazna  
 obraz mrtveca  
 mlaka vode

TUJE Dež je samotni

Tako je pač z vsem  
 po tej vojni  
 sam odpad

Mati ki so me  
 po porodu  
 ločili od nje  
 je kot kamen

Nekoč me je nosila  
 zdaj nosi – tujka –  
 boren šop korenja  
 in tako pač greva  
 vsak svojo pot

V očeh same solze  
usta skremžena –  
tako vidim ljudi od daleč

ne morem se vzdigniti  
z zemlje do neba

dež je samoten in čist  
pada in se dviga višje in višje

OSNUTEK  
SODOBNE  
LJUBEZENSKÉ  
PESMI

In vendar opisujemo belo  
najbolje s sivim  
ptico s kamnom  
sončnice  
v decembru

prve ljubezenske pesmi  
so opisovale telo  
opisovale so to in ono  
na primer trepalnice

in vendar naj bi rdeče  
opisovali s sivim  
sonce z dežjem  
mak v novembru  
usta z nočjo

najbolj nazorno  
opisovanje kruha  
je opisovanje lakote  
vsebuje vlažno luknjičavo sredico  
toplo notrino  
sončnice ponoči  
prsi trebuh Kibeledra

presojno  
kot izvir čisto opisovanje  
vode  
je opisovanje žeje  
pepela

puščave  
 prikliče v spomin fatamorgano  
 oblaki in drevesa stopijo  
 v zrcalo vode

Pomanjkanje lakota  
 odsotnost  
 telesa  
 je ljubezenska pesem dovolj  
 danes

MED MNOGIMI POSLI

Med mnogimi  
 zelo nujnimi  
 posli  
 sem pozabil  
 na umiranje

z lahkoto  
 sem zamujal to dolžnost  
 ali pa sem jo opravljal  
 površno

od jutri dalje  
 pa se bo vse spremenilo

z vso skrbjo bom  
 pametno optimistično  
 brez potrate časa  
 začel umirati

NIČ  
 V PROSPEROVEM  
 PLAŠČU

Kaliban suženj  
 zmožen človeške govornice  
 čaka

z gobcem v prahu  
 z nogami na nebu  
 ovohava človeka  
 čaka

nič ne pride  
 nič v Prosperov  
 čarovni plašč  
 nič iz ulic in ust  
 s prižnic in z zvonikov  
 nič iz zvočnikov  
 imenujte nič  
 nič

nič poraja nič  
 nič ne vzreja nič  
 nič živi razkošno  
 v niču  
 nič ne čaka na nič  
 nič grozi  
 nič obsoja  
 nič pomiloščuje

MOJE Moje telo

TELO

tale štiridesetletna  
 domača žival  
 polna hrupa  
 odpira  
 daje nejasna znamenja

pomlad

in v somraku  
 me v oblake ovijajo  
 težki beli ptiči  
 z okroglimi slepimi  
 prsmi  
 kričijo in udarjajo s perutnicami

ZJUTRAJ Luč riše zjutraj

z ogljem  
 materin  
 prsteni obraz

Pod ploščo je prižgan  
hišni ogenj

pokajoče veje  
smolnat duh polen  
ogenj se razgoreva  
in prasketa

V oknu vidim nebo  
na nebu sonce  
obkrožajo me vaši obrazi  
vaše poteze  
se nič več ne ponovijo

PESEM  
NAPISANA  
ZJUTRAJ

Pišem tole pesem  
v mehko sivem  
v brezlučno tihem  
kakor v rastoči  
krogli plesen

papir  
brezbarven  
pod mojo dlanjo  
brezlesen  
redči se  
mrtveci  
so  
presojni  
skozi nje vidim  
velika mesta usta  
mizo knjigo vrč  
rumeno rožo  
slišim smejanje  
vse izginja  
se vnovič strnjuje  
in bohotno prerašča svet

NOVA  
PESEM

Moj sin se prebuja  
kaj delaš  
sprašuje

jaz  
jaz nič ne delam  
odgovorim

poslušam v sebi jalov glas  
nekdo pride  
zbriše vas  
s površja zemlje  
govorečo plesen

zakrivam pred njim  
pusti obraz  
popravljam  
novo  
nepotrebno pesem

Prevedel Dušan Ludvik